

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 51. Concilium Tyriense continuatur. Arsenius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Auctoritate Concilii muniti, ferentes epistolam ad Philagrium Ægypti Præfectum militum quoque assumpto præsidio decedebantur.

§. LI.

*Continuatur Concilium Tyriense.
Arsenius.*

Ruf. I. 17. Tyri necdum calumniarum in S. Athanasium finis erat. Accusabatur Virginem Deo Sacram deflorasse; & cum *Theod. I. c. 30.* Episcopi essent congregati, in medio concilio apparuit fœmina exclamans, & tristissimam sortem deflens; se quidem virginitatis servandæ fuisse obstrictam, sed ab Episcopo Athanasio, quem hospitium excepisset, quantum posset, reluctantem fuisse violatam; sibi deinde quædam deo no dedisse, ut taceret. S. Athanasius de hac fraude præmonitus, refellendæ calumniæ modum cum Timotheo Presbytero præparaverat; intrat ergo, & ad accusationem respondere iussus, tanquam se non tangeret, siluit, sed protinus respondens Timotheus, & ad mulierculam conversus, ait: *quid tibi vis? ego in deum tuam diverti, ego tibi vim intulimus ipsa proterve manu protensa, & dignitate Timotheum monstrans, clamabat: tu male es, tu mihi pudorem rapuisti, simile tempus, & locum impudenti dicacitate enarrabat.* Ad hanc scenam plerisque præfatus

præsentium risus excussus est, cum cer-
nerent, male adornatam fabulam tam
belle refutari; at infelicis doli auctores,
confusionem non ferentes, illico proca-
cem ejici jubent, quamquam opponeret
Athanasius, comprehendendam esse, &
nisi sponte fateretur, quæstioni subjicien-
dam, ut calumniatores proderet; iidem
prohibuerunt, ne accusatio ridicula actis
Concilii infereretur.

Sed tumultuantes exclamare cœpe-
runt, longe majora esse crimina, quæ exa-
mine indigerent, nec argutiis dilui pos-
sent, sed ubi sufficeret, oculos habere, ut
rei certitudo pateret. Tum vero cistu-
lam suam aperiunt, & aridam illam ma-
num expromunt, tamdiu in hunc finem
asservatam, dicentes: *Ecce jam, Atha-
nasi! hic est accusator tuus! ecce manum
Episcopi Arsenii dextram! tuum jam est
edicere, quomodo, & quare eam abscideris;*
hic confusus exoritur fremitus, omnes
attoniti exclamare, & indignari, alii qui-
dem contra Athanasium, cum accusatio-
ni fidem haberent, alii accusatoribus ira-
scebantur, quod scirent jam diu refuta-
tam esse fabulam. S. Athanasius, ubi tan-
dem utcunque silentium obtinuit, inter-
rogat; si qui adessent, qui Arsenium no-
vissent, ad hoc plures surrexerunt, dicen-
tes, Arsenium sibi in paucis notum fuisse.
Tunc Athanasius suorum domesticorum

U 2

unum

Sæculum IV
A. C. 335.

Sæculum IV. unum vocat, & virum nominat, quem
A C. 335. accersitum iret, & in medium Concilii
 adduceret; ubi advenit erecto capite, &
 aperto vultu in medio stetit, dixitque
 Athanasius eum toti cœtui ostendens
*an hic est Arsenius, quem ego occidi, &
 cui manum amputavi? vir ille, tandem
 quæsitus?* qui Arsenium de facie nove-
 rant, omnes obstupuere, hi quod mo-
 tuum crederent, alii, quod in locis re-
 motissimis absconditum putassent, cum
 ante hunc diem in Concilio visus non fu-
 isset. Ferunt aliqui eum ab Eusebianis
 in alia Regione fuisse detentum, sed cum
 rescisset Athanasium sui causa periclitari,
 noctu auffugisse, & ad eum impigre
 contulisse; ubicunque autem fuerit, se-
 creto Tyrum venit ad S. Athanasium, qui
 virum domi suæ occultavit in eam usque
 horam, qua accersitum in Concilio pro-
 duxit.

Arsenius. Arsenius ergo in Concilio stabat, pal-
 lio tectus, nec videbantur manus; Atha-
 nasius ex uno latere pallium levans, unam
 manum detexit, omnes, expectatione
 suspensi, curiose intendebant, an etiam
 alteram ostensurus esset, atque Athana-
 sius veste eum leniter attraxit, quasi mo-
 niturus, ut discederet, tum subito, ex al-
 tera etiam parte pallium tollens, alteram
 ejus manum ostendit, & ad totum Conci-
 lium sermonem convertens, ecce Arse-
 nium,

nium, inquit: cum duabus manibus! nulli
 vestrum plures natura dedit, accusatori-
 bus ergo meis incumbit, indicare, qua cor-
 poris parte tertia hujus viri manus hæse-
 rit, aut certe vestri muneris est, exami-
 nare, cujus corporis fuerit manus illa,
 quam vobis exhibent? Ariani exclamare;
 Athanasium esse veneficum, præstigiis
 hominum oculos deludentem. Joannes
 Meletianus in isto tumultu loco egressus,
 affugit. Alii furiose in S. Athanasium
 insiliunt, atque haud dubie interfecturi
 erant, nisi Comes Archelaus, alique Im-
 peratoris Officiales virum e manibus eo-
 rum eripuissent; nec aliud, ut vitæ secu-
 rum præstarent, superfuit remedium,
 quam ut navigio impositum per noctur-
 nas tenebras furtive dimitterent. Ac-
 cusatores Athanasii, ut quamdam verita-
 tis speciem obtreçtationi illinerent, aje-
 bant; aliquem Episcopum Athanasio sub-
 ditum, nomine Plusianum, jussu ejus flam-
 mas Arsenii ædibus iniecisse, ipsumque
 columnæ alligatum, & loris cæsum, quo-
 dam cubiculo inclusisse, unde Arsenius
 effugisset, hinc gravissimam fuisse suspi-
 cionem, ut mortuum crederent, atque
 necessarium, ut, quid ipso factum sit, inqui-
 rerent, esse enim virum illustrem, & Con-
 fessorem. Quod ad Magiæ crimen, S.
 Athanasio objectum, attinet, ut ut ridi-
 cula fuerit accusatio, nihilominus apud

U 3 eos,

Sæculum IV.
 A. C. 335.

Sozom. II.
 c. 25.

Sæculum IV. eos, qui eum non noverant, quales erant
 A. C. 335. Gentiles, fidem invenit, quippe Ammi-
 nus Marcellinus serio in sua Historia
 fert, Athanasium Divinationis, & magis
 guriorem artis habitum fuisse scientiffi-
 mum. At Christiani scientiam futuro-
 rum, quam possidebat, Gratia Divina
 attribuerunt.

*Amm. l. XV.
 c. 7. Sozom.
 IV. c. 9. in
 fine.*

§. LII.

*Inquisitio in Mareotide. Pro-
 stationes.*

*Athan. 2.
 Apol. p. 790.
 Epist. Julii.
 ibid. p. 746.
 747.*

Concilii Tyriensis delegati, ubi in Ægy-
 ptum pervenerunt, testimonia con-
 tra Athanasium in causa Ischyrae perque-
 rebant; Alexandriae Ægypti Praefectum
 adierunt, qui assumptis Ministris suis, &
 militibus iter cum ipsis in Mareotidem
 ingressus est; erat tunc Ægypti Prae-
 ctus Philagrius, ex Cappadocia ortus
 pessimae vitae homo, Paganus, & Apostata.
 Militibus quoque paganis imperabat.
 Delegati, quocumque irent, Ischyram se-
 cum deducebant, cum ipsis habitantem,
 & ad ipsorum mensam comessantem. In
 Mareotide Ischyrae domum pro hospitio
 sibi, & Curia delegerunt, ubi in reos in-
 quirerent. Nec Presbyteros urbis Ale-
 xandrinae, aut illos ex Regione Mareoti-
 dis, qui veritatem eos edocere promitte-
 bant, interrogarunt, sed Arianos, & Is-
 chyrae